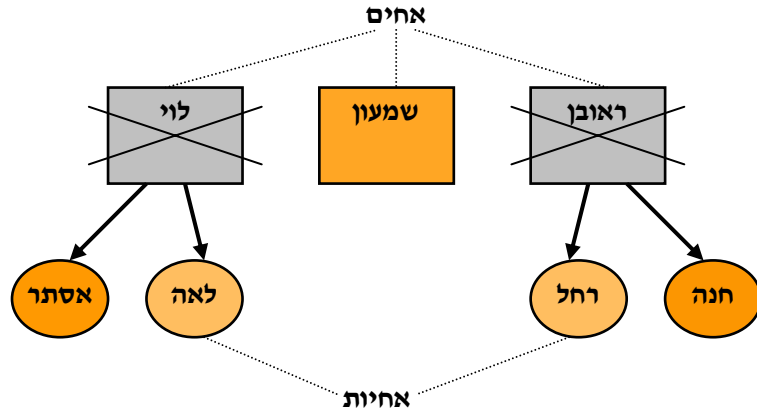

[דף כ"ז ע"א] **אמר שמואל** חלץ ליבמתו וכו'.

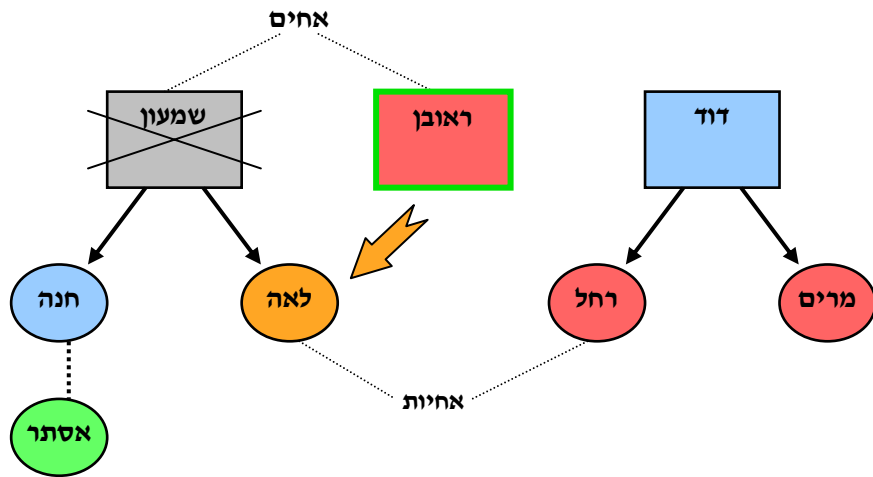

1. ראובן שמעון ולוי - אחים.
2. ויקח ראובן את רחל, ולוי לקח את לאה אחותה.
3. ולראובן עוד אשה - חנה, וכן ללוי עוד אשה - אסתר.
4. ומתו ראובן ולוי בלי בנים.
5. וארבעת נשותיהם (האחיות) רחל ולאה, וצרותיהן חנה ואסתר) נופלות לפני שמעון ליבום.

חלץ לאחיות לא נפטרו הצרות ועדיין זקוקות ליבום, הואיל ואי בעי ליבומי (לאחיות) לא מצי (רש"י).

חלץ לצרות נפטרו האחיות, משום דחליצתן (של הצרות) משובחת משל האחיות (רש"י).

והא תנן, אסור אדם בצרת קרובת חלוצתו ... דתנן מותר אדם בקרובת צרת חלוצתו וכו'.

1. ראובן ושמעון, אחים.
2. ולשמעון שתי נשים, לאה וחנה.
3. ולחנה בת (מבעל אחר) ושמה אסתר.
4. וללאה אחות רחל.
5. רחל נישאה לדוד.
6. ולדוד עוד אשה, ושמה מרים.
7. ומת שמעון בלי בנים.
8. וראובן חלץ ללאה יבמתו.

9. נמצא: לאה חלוצת ראובן, ורחל קרובת חלוצת ראובן, ומרים **צרת קרובת חלוצתו**, ואסורה לו. וכמו כן: חנה צרת חלוצתו, ואסתר **קרובת צרת חלוצתו**, ומותרת לו.

וכמו כן, בציוור הקודם, [כיון שהצרות האמורות בדברי שמואל הן רק צרות רחל ולא צרות לאה, אם כן] כאשר חלץ לצרות (דהיינו לחנה) אמאי נפטרו האחיות (רחל), הרי חנה "צרת קרובת חלוצתו" ואסורה לו (כי אחרי שחלץ ללאה, הרי רחל קרובת חלוצתו, וחנה צרת קרובת חלוצתו) וכיון שאסורה חנה להתייבם, הרי אין חליצתה מעולה, ואמאי פוטר את רחל. ומשנינן: שמואל נמי הכי קאמר: אם התחיל באחיות, כגון שחלץ תחלה ללאה, לא יגמור בצרות בחנה, כי חנה לגבי לאה צרת קרובת חלוצתו, אבל אם התחיל בצרות, כגון שחלץ תחלה לאסתר, יגמור אף באחיות ברחל, כי רחל לגבי אסתר קרובת צרת חלוצתו.